

[Ministeren for skatter og afgifter]

Afgiften af elektricitet foreslås fra den 1. januar 1986 forhøjet med 3,5 øre pr. kWh, svarende til en forøgelse af afgiften med ca. 23 pct. Afgiften af elektricitet er i øjeblikket væsentlig højere end olieafgiften efter energiindhold. Den lavere procentvise forhøjelse af elafgiften vil stort set oprette afgiftsmæssig neutralitet mellem olie og elektricitet.

Afgiften af kul foreslås væsentligt forhøjet. Forhøjelsen gennemføres i 2 omgange, den 1. januar og den 1. juli 1986, hvorved de forøgede udgifter for forbrugerne fordeles på 2 fyringssæsoner. Den markante forhøjelse af kulafgiften reducerer den nuværende afgiftsmæssige forskel efter brændværdi mellem olie og kul betydeligt. Den heraf følgende ændring af forholdet mellem forbrugerpriserne for kul til varmeproduktion og andre energiformer vil endvidere være medvirkende til at øge konkurrencedygtigheden for halm, træflis o.lign.

Afgiften af gas foreslås forhøjet fra den 1. januar 1986. Afgiften af flaskegas får den samme procentvise forøgelse som olieafgiften, således at flaskegas og olie beskattes ens efter brændværdi. For afgiften af autogas er der kun foreslået en mindre forhøjelse. Prisen for naturgas forudsættes at følge olieprisen, inkl. afgift, som hidtil.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til de enkelte lovforslag, skal jeg anbefale lovforslagene til tingets velvillige og hurtige behandling.

Boligministeren (Bollmann):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Begrænsninger i långivningen til visse ejendomme).

(Lovforslag nr. L 102).

Lovforslaget tilsigter en begrænsning af husholdningernes låntagning i realkreditinstitutterne og skal ses som et led i regeringens justering af den økonomiske politik.

Begrænsningen tilvejebringes ved at nedsætte løbetiden for visse lån, herunder ejerskiftelån, ved at begrænse adgangen til at yde tillægs lån til ejerboliger, ved at indføre en mindstegrænse for lån til finansiering af om- og tilbygning på 5 pct. af ejendommens værdi, ved at undtage hårde hvidevarer fra belåningsgrundlaget, ved at indføre et loft for

realkreditinstitutternes værdiansættelse af den enkelte ejendom.

Baggrunden for forslaget er den betydelige stigning i realkreditinstitutternes låneeffektureringer, der er sket i de senere år.

Jeg skal i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Som led i justeringen af den økonomiske politik ved færdiggørelse af finansloven for 1986 skal jeg herved for folketinget fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om tilskud til kommuner og amtskommuner. (Ændring af tilskud for 1986 og 1987).

(Lovforslag nr. L 103).

For så vidt angår forslaget generelle nationaløkonomiske og konjunkturpolitiske baggrund henvises til finans- og økonomiministrenes redegørelse.

Hovedformålet med lovforslaget er at tilskynde kommuner og amtskommuner til at overholde regeringens udgiftspolitiske henstillinger. Herudover sigter lovforslaget mod at afhjælpe de flaskehalsproblemer inden for bygge- og anlægssektoren, som har gjort sig gældende med stadig stigende styrke i løbet af året. Endelig foreslås det generelle tilskud til amtskommunerne nedsat med et beløb, der svarer til amtskommunernes besparelse ved lægekonsolideringen i 1984.

Folketinget har tidligere i år haft lejlighed til indgående at debattere udviklingstendenserne i den kommunale økonomi. Baggrunden var, at det økonomiske opsving satte sig tydelige spor i kommunernes og amtskommunernes økonomi i form af stærkt stigende indkomstgrundlag og stagnerende udgifter som følge af afdæmpningen af inflationen. For at sikre, at disse positive udviklingstræk ikke gav sig udslag i voksende udgifter eller i skatnedsættelser finansieret ved kasseforbrug, henstillede regeringen til kommuner og amtskommuner, at de ved tilrettelæggelsen af budgetlægningen for 1986 sigtede mod uændret aktivitet og uændret skat i forhold til regnskabet for 1984.

Henstillingerne blev fulgt op af den såkaldte konjunkturregulering af kommunernes økonomi. Den indebar, at de generelle tilskud blev nedsat, således at det netop ville

[Indenrigsministeren]

være muligt at opfylde målsætningen om uændret skat og aktivitetsniveau for den kommunale sektor under ét. Specielt af hensyn til de stærkt voksende flaskehalsproblemer i bygge- og anlægssektoren henstillede regeringen i efteråret, at kommuner og amtskommuner udviste den størst mulige tilbageholdenhed med igangsættelse af anlægsarbejder.

På trods af disse foranstaltninger viser de nu foreliggende budgetter for 1986 imidlertid, at kommuner og amtskommuner har budgetteret med en aktivitet i 1986, som overstiger regnskabsresultatet med ca. 3 mia kr. eller ca. 3 pct. Realiseringen af en udgiftsudvikling, som overstiger 1984-regnskaberne, ville i ganske alvorlig grad formindske mulighederne for at realisere den samfundsøkonomiske balance, som er regeringens erklærede mål.

Regeringen finder derfor, at det er absolut påkrævet, at udgiftshenstillingerne faktisk bliver fulgt. Samtidig har det dog været regeringen magtpåliggende, at der så vidt muligt ikke gribes ind i de allerede lagte budgetter.

Sagen har været forhandlet med de kommunale organisationer, idet regeringen lægger vægt på at opnå organisationernes medvirken til, at henstillingerne frivilligt overholdes.

Regeringens forslag lægger således op til, at hver kommunalbestyrelse selv afgør, om dens planlagte aktivitetsniveau bør tilpasses til de overordnede hensyn, som henstillingerne er udtryk for.

Forslagene er med andre ord udformet på en sådan måde, at de først og fremmest vil tilskynde kommuner og amtskommuner til af sig selv at overholde henstillingerne. Regeringen har herved skabt et sæt af forudsætninger, som giver de nyvalgte kommunale råd anledning til – og mulighed for – at revurdere de udgiftspolitiske planer i den enkelte kommune og amtskommune.

Det er regeringens overbevisning, at denne revurdering vil give sig udslag i en justering af de udgiftspolitiske planer, som er i bedre overensstemmelse med henstillingerne end de foreliggende budgetter. Det er derfor heller ikke målet med de her foreslåede foranstaltninger at bidrage til en statsfinansieret forbedring, men at bidrage til genopretningen af samfundsøkonomien.

De konkrete foranstaltninger består af to elementer: for det *første* foreslås de generelle tilskud nedsat i 1987, hvis det, når regnskaberne for 1986 foreligger, mod forventning skulle vise sig, at der for kommunerne henholdsvis amtskommunerne under ét har været en realvækst i nettodriftsudgifterne fra 1984 til 1986. En eventuel tilskudsned sættelse vil for halvdelens vedkommende blive fordelt efter gældende regler – dvs. efter beskatningsgrundlag – og for den anden halvdelens vedkommende efter den enkelte kommunes henholdsvis amtskommunes faktiske realvækst i driftsudgifterne. Heri ligger en klar tilskyndelse for de kommunale råd til at tilstræbe et uændret aktivitetsniveau fra 1984 til 1986.

For det *andet* foreslås det, at tilskuddene alene med virkning for 1986 nedsættes med et beløb svarende til 10 pct. af bruttoanlægsudgifterne i 1986, dog 20 pct. for anlægsprojekter, som der ikke er givet anlægsbevilling til ved lovforslagets fremsættelse. For også her at give de nyvalgte kommunale råd mulighed for at revurdere planerne foreslår regeringen, at kommunalbestyrelser og amtsråd, hvis de ønsker det, inden den 1. april 1986 udarbejder nye anlægsbudgetter, som indsendes til indenrigsministeriet. Samtidig indbetales 10 pct. af de samlede budgetterede anlægsudgifter. Når anlægsregnskaberne i løbet af 1987 foreligger, vil dette a conto-beløb blive efterreguleret og den del af anlægsudgifterne, der falder under 20 pct.-reglen, blive opgjort.

Ud over disse elementer indeholder forslaget en bestemmelse om, at det generelle tilskud til amtskommunerne for 1986 nedsættes med et beløb svarende til besparelsen ved lægekonflikten i 1984.

Idet jeg i øvrigt henviser til det foreliggende forslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg tillader mig herved for folketingset at fremsætte:

Forslag til lov om tandpleje m.v.
(Lovforslag nr. L 104).

Med det foreliggende forslag fastlægges de samlede rammer for den fremtidige udvikling af hele tandplejeområdet i én lov. Jeg mener,